

SIVARI

SUOMEN SIVIILIPALVELUSMIESLIITTO
FINLANDS CIVILTJÄNSTGÖRARFÖRBUND

JÄSENTIEDOTE

NUMERO
5/1983

SISÄLTÖ

- 3 "pääkirjoitus"
- 4 arkkipiispa sotajalalle
- 7 tällainen olisi SIVARIKASARMI
- 10 success means risk
- 11 sivariliitto: siviilipalvelus rauhanpalveluksi
- 12 kiinnostaako haastava lehtityö ?
- 13 päällistelyjä
- 14 sivarit tampereella 19-20.11.
- 16 siviilipalvelus - jäniksen vuosi ?
- 18 kirkko kutsuu aseisiin
- 19 kirjauutuuksia
- 20 myytävänä
- 21 muut läpykät
- 23 alue uutisia
- 24 sivarit korpivankilassa tiilenpolttajina
- 25 kotkan alueen sivarit
iisalmen siviilipalvelusyhdistys
- 28 laatikaisen hampaat
- 29 syysliittokokoukseen !!!!
- 30 svensk resumē
- 31 aluekontaktit
- SIVARIN tämän numeron taustalla piileskelevään klikkiin kuuluivat tietävästi mm. Aulis Lehto, Keijo Luoto, Antti Marttinen (vast) ja Jukka Viitanen. Omapahan on häpeänsä.

"SOTILAAAN HYVEET"

"Haluan muistuttaa siitä, että on olemassa sotilaan hyveitä, joita voimme suositella muillekin. Niitä ovat uskollisuus, solidaarisuus tovereita kohtaan, moraalinen rohkeus, joka saa sotilaan pysymään paikallaan, vaikka vaara uhkaa ja pelko kouristaa sisintä, velvollisuudentunto, valmius asettua alttiiksi toisen puolesta."

Näin muistutteli piispa Samuel Lehtonen puhuessaan Tuusulan Taistelukoululla.

Siinäpä ne - sotilaan hyveet. Mitä sitten olisivat aseistakieltäytyjän hyveet ? Kenties uskollisuus ja solidaarisuus, moraalinen rohkeus, velvollisuudentunto ja valmius asettua alttiiksi toisen puolesta.

Samojen hyveiden pohjalta sitten toiset harjoittelevat tappamaan ja toiset taistelevat elämän säilyttämisen puolesta. Kummallista, kieltämättä.

ooo

Oli miten oli, noita aseistakieltäytyjän hyveitä tarvitaan entistä enemmän nyt, kun siviilipalvelusta yritetään militarisoida. Sivareilta yritetään kieltää ennaltaehkäisevä rauhantyö ja sosiaalinen työ yhteiskunnan parhaaksi. Sen sijaan meidät pyritään alistamaan pelkiksi sotilaiden aiheuttamien tuhojen paikkailijoiksi.

Sivareiden keskittämistä väestönsuojelukasarmeihin eivät puolla mitkään järkisyyt. Siitä ei hyödy kukaan eikä mikään, ei edes väestönsuojelu. Sen sijaan haitat nykyiseen siviilipalveluun tai todelliseen rauhanpalveluun verrattuna ovat huomattavat.

Siksi meidän moraalinen velvollisuutemme aseistakieltäytyjinä on taistella siviilipalvelun myönteisen kehittämisen puolesta. Muuten emme ansaitsekaan parempaa kohtelua kuin sotilaat mielenrauhansa tyyntymiseksi meille nyt esittävät.

Meidän on ansaittava siviilipalveluksemme aktiivisella rauhantyöllä, ei sovitettava sitä - kuten kenraali Valtanen ilmeisesti pitäisi oikeana - vankeudella tai pakkotyöllä.

Antti Marttinen

ARKKIPIISPA SOTA JALALLE

Arkkipiispa John Vikström avasi kirkon ja armeijan yhteisen "rauhanviikon" lokakuun alkupuolella tuomitsemalla nyky-muotoisen siviilipalveluksen ja vaatimalla aseistakieltäytyjille humanitaaristen tehtävien sijasta väestönsuojelukoulutusta sodan varalta.

Vikströmin puhe oli eettisesti ja moraalisesti sekä mahdollisilta käytännön seurauksiltaan niin arveluttava ja epäinhimillisen jesuiittamainen, että se ansaitsee yksityiskohtaisen kritiikin. Seuraavassa on eräitä Vikströmin väitteitä käyty läpi siinä muodossa, kuin ne löytyvät HS:ssa julkaistusta artikkelista.

1. Vikström perustelee näkemystään Lutherin regimenttiopilla, jonka mukaan hoitaessaan yhteisön asettamaa virkaa ihminen voi yhteisön hyväksi käyttää sellaisiakin keinoja, joita hän ei omia asioita ajaessaan voi käyttää.

Vikströmin mukaan asevelvollisuus on vaatimus, jonka yhteisö asettaa miespuolisilla jäsenilleen. Regimenttiopin mukaan kyse on virasta, jossa toimitaan yhteisön hyväksi, autetaan lähimmäistä.

- Sekoilematta sen pitemmälle uskonnollisiin asioihin voi todeta, että tuollainen näkemys antaisi helposti oikeutuksen vaikka minkälaiselle rötöstelylle. Henkilökohtaisen moraalin ja omantunnon voi

unohtaa, kunhan vain toimii käskyjen, määräysten ja lakien mukaan kunnan virkamiehen tavoin. Näin toimivat - äärimmäisenä esimerkkinä - myös keskitysleirien joukkomurhaajat.

- Vikström esittää asevelvollisuuden myös jonkinlaisena yleismaalmallisena itsestäänselvyytenä. Kysymys on kuitenkin siitä, että se on vain tiettyjen maiden tiettyjen päättäjien säätämä laki - ei sen enempää.

- Jokaisen henkilökohtaiseen moraalisiin luonnollisesti kuuluu punninta, onko murhaamaan opetteleminen ja tarvittaessa keiden tahansa muiden valtioiden kansalaisten murhaaminen lähimmäisen auttamista vai aivan jotakin muuta.

2. Arkkipiispan mielestä asevelvollisuutta voisi oikeastaan kutsua väestönsuojeluvollisuudeksi. Onhan kyse väestön suojelusta kansainvälistä väkivaltaa vastaan. Asevelvollisuus on paikollista koulutusta väestönsuojelun viran tehokkaaksi hoitamiseksi.

- Tällaisesta uskielen kehittämisestä arkkipiispa ansaitsisi pian alkavan vuoden 1984 kunniaksi Orwell-mitalin. Vastaavasti voitaisiin alkaa kutsua sensuuria tiedonvälitykseksi, murhaamista hengenpelastukseksi, vakaumusta pakkomielleeksi...

3. Vikström arvioi, että ainakin toistaiseksi kansainvälisen poliisin puuttuessa ovat aseet tärkein osa väestönsuojelua.

- Tämä alkaa jo olla uskomatonta. Tässä mennään hurjaa vauhtia jopa "virallisen turvallisuuspolitiikan" ulkopuolelle. Jopa armeija toistaa uskonkappaleenaan, että ensin tulee ulkopoliittikka ja sitten vasta aseet... Arkkipiispa ei näytä antavan minkäänlaista arvoa ennaltaehkäisevälle rauhantyölle, rauhanomaisen rinnakkainolon pyrkimyksille tai vastaaville. Koko elämä on puhdasta voimapolitiikkaa.

Kyseessä täytyy olla paha lipsahdus. Eihän kukaan sivistynyt ihminen voi olla tuota mieltä ?

4. Väestönsuojelu on arkkipiispan mukaan työtä lähimmäisten hyväksi ja se on voitava tunnustaa yleiseksi eettiseksi velvollisuudeksi. "En oikeastaan ymmärrä niitä kansalaisia, jotka eivät voi hyväksyä tällaista suojeluvollisuutta eettisesti oikeaksi."

- Miksi ihmeessä juuri ja nimenomaan väestönsuojelu ? Miksi ihmeessä on eettisesti niin arvokasta käyttää vuosi siihen, että harjoitellaan toimimista sotatilanteessa, valmistaudutaan sotaan. Tätä voidaan verrata vuoden viettämiseen humanitaarisissa tehtävissä, rauhentyössä, jolloin

- a) tehdään ennaltaehkäisevää työtä sotien estämiseksi,
 b) työstä koituu kansakunnalle monenlaista hyötyä siinäkin tapauksessa, että sota ei syttyisikään,
 c) mikään ei estä siviilipalveluksen suorittaneita kaikesta huolimatta toimimasta ihmishenkien pelastamiseksi (jos se nyt ylipäänsä silloin on enää mahdollista) sodan aikana. Jos heitä nyt sitten kriisin uhatessa ei suljeta keskitysleirihin "vakoojina", "maanpuolustushengen nakertajina" tms.

5. Niinpä arkkipiispa päätyy ehdotukseen: "Niiden, jotka eivät omantunnon syistä voi ottaa suorittaakseen armeijan puitteissa toteutettavaa väestönsuojelua, on suoritettava vastaava koulutusvalvonnallisuutensa muissa sellaisissa tehtävissä, joita voidaan tarvita kriisitilanteessa".

- Kun omatunto, moraalinen ja etiikka sekä terve järki on jo vedetty matlaksi, päädytään sitten tällaisiin ratkaisuehdotuksiin: "Jos omatuntonne ei salli teidän painaa liipasinta, kantakaa edes pyssyä, niin toiset sitten ampuvat."

6. Arkkipiispa sanoo, etteivät siviilipalvelupaikat saa olla vain säilytys- ja oleilupaikkoja.

- Tässä arkkipiispa osuu naulan kantaan. Samaa mieltä ovat varmasti kaikki sivarit. Säilytyksen ja oleilun sijasta siviilipalvelusmiehille on tarjottava mahdollisuus tehdä todellista rauhantytötä.

- Tosiasiassa arkkipiispaa kutuen muitakin saman linjan puolestapuhujia tuntuu kuitenkin kaihtavan se, että siviilipalvelukseen ei riittävästi sisälly säilytystä ja oleilua, kuten armeijassa. Siksi sivarit pitäisi koota säilytykseen, omiin kasarmeihinsa oleskelemaan.

7. Erilaiset humanitaarisen toiminnan muodot (esim. kehitysapujoukot), jotka eivät ole suoranaista koulutusta, eivät Vikströmin mukaan sovi siviilipalveluksi. Niiden aika on "elämämme muissa vaiheissa".

- Ylevä ajatus, mutta ajatellaanpa käytännössä. Monellakaan tuskin on käytännössä mahdollisuutta irrottautua vuodeksi palkatta tekemään humanitaarista työtä palkattoman "väestönsuojelun" lisäksi. Ja miksei väestönsuojelun aika aivan yhtä hyvin voi olla alämämme muissa vaiheissa?

8. Siviilipalvelu sopii arkkipiispan mukaan kirkkoon vain, jos kirkko pystyy niveltämään sen osaksi väestönsuojelukoulutusta. Mahdollisuuksia siihen olisi esim. eräissä kirkon laitoksissa ja "itse asiassa toivoisin, että sellaiseen ratkaisuun päädyttäisiin", arkkipiispa sanoo.

- Jos kerran pitää keksiä tekosyy sille, ettei halua siviilipalvelusmiehiä kirkon palvelukseen, olisi älykäs mies voinut keksiä jotain terävämpääkin kuin tämän väestönsuojelukuplan.

Vai otetaanko joukko siviilipalvelusmiehiä työskentelemään kirkon laitoksissa kaivamassa esim. katakombeja oman aikansa vainottujen aseistakieltäytyjien - kristittyjen muistoksi?

Koko arkkipiispa Vikströmin puhe on täynnä sisäisiä ristiriitoja ja epärehellistä asian kiertämistä. Jos John Vikström olisi sanonut suoraan sen, mihinkä nyt kiertäen kaartaa pyrkii, olisi se kuullostanut jokseenkin tällaiselta:

"Vastustan siviilipalvelusmiesten ottamista kirkon palvelukseen. Siksi ehdotan heidän sijoittamistaan väestönsuojelutehtäviin, jotta minun ei tarvitse suoraan sanoa tätä mielipidettäni."

"Mielestäni sotimisessa ei ole mitään väärää, kunhan se vain tapahtuu ylempien maallisten viranomaisten määräyksestä ja ihmisten murhaaminen selitetään puolustusmielessä tehdyksi."

"Rauhantyytö on pelkkää sanahelinää - jota minäkin silloin tällöin harrastelen - ja silmänlumetta, todellisuudessa kansojen väliset ongelmat voidaan ratkaista vain aseitten avulla." AM

Tällainen olisi "kuvan kaivattu uudistus":

SIVARIKASARMI

Eräiden sotilaiden ja kirkonmiesten - arkkipiispa Vikström ja kenraali Valtanen etunenässä - ehdotus siviilipalvelusmiesten sulkemisesta vuodeksi väestönsuojelukoulutukseen on saanut myönteisiä kommentteja yllättäviltäkin tahoilta.

Koska kenraaleita ja piispoja ei kiinnosta asian moraalinen tai eettinen puoli, voidaan ehdotus tarkastella puhtaana käytännöllisesti. Mitä sivarien internointi merkitsisi?

Nykyisin siviilipalveluksen suorittaa vuosittain noin 1000 miestä. Jos siviilipalvelu lakkautettaisiin, he jakaantuisivat lähinnä kolmelle taholle: vankilaan, väestönsuojelukoulutukseen ja armeijaan.

Määriä on vaikea arvioida, mutta muista maista (esim. Ruotsista) saatujen kokemusten perusteella täpötäysiin vankiloihin rikollisten joukkoon tunnettaisiin vielä useita satoja väkivallan vastustamiseen syyllistyneitä.

Pakon edessä alistuisivat sadat myös uuteen aseettoman sotakoulutuksen vaihtoehtoon. Lisäksi sotilait saisivat riesakseen kourallisen niitä jahdattuja "lintsareita", joita löytyy joka porukasta.

Todennäköisesti myös kokonaan palveluksesta vapautettujen määrät kasvaisivat nopeasti, kun monet nykyisin moitteettomasti ja ongelmitta siviilipalvelun suorittavat osoittautuisivat sopeutumattomiksi uusiin palvelumuotoihin.

MILLAINEN OLISI SIVARIKASARMI?

Väestönsuojelukasarmiin koottaisiin siis joitakin satoja nuoria miehiä vastoin heidän vakaumustaan. Väestön-

suojelukouluttajilla olisi kohteenaan kovin epäkiitollinen ryhmä. Koulutus tällaisessa tilanteessa tuskin olisi erityisen tehokasta ja sujuvaa, pikemminkin pakonomaista pänttystä.

Koko vuodeksi olisi hyvin vaikea keksiä mielekäästä koulutusta. Silti lyhyempi palvelusaika vallitsevassa katkeruuden ilmapiirissä tuskin tulisi kyseeseen. Niinpä uuden palvelusmuodon keskeinen sisältö olisi juuri se, mistä nyt siviilipalvelusta syytetään: säilytys ja oleilu.

Jo nykyisin säilytetään väestönsuojelukoulussa pientä joukkoa sivareita. Heidän tehtävänsä on lähinnä odotella sitä, että koulussa silloin tällöin järjestetään väestönsuojelukurssi, jolla he saavat esittää ruumista.

Sosiaaliset ongelmat sivarikasarmissa olisivat ilmeisesti samantapaiset kuin muissakin vastaavissa siirtoloissa, joissa satapäin nuoria miehiä kerätään irrallenen sosiaalisista yhteyksistään. Tämä ratkaistaisiin samoin menetelmin kuin muullakin: kovalla kurinpidolla, tiukalla valvonnalla ja ankarilla rangaistuksilla. Näin sivarikasarmista muodostuisi jonkinlainen nuorisovankilan, poikakodin ja työsiirtolan välimuoto.

Väkivallasta ja sosiaalisesta sopeutumattomuudesta johtuvat ongelmat olisivat ehkä vähäisemmät, mutta yhteiskunnallinen kapinahenki tiivistyisi sitten sitäkin kovemaksi.

Itse asiassa kenraalit eivät arvaakaan, kuinka edullista heille on nykyinen tilanne, jossa armeijan vastustajat ovat hajautettuina ympäri maata. Toimeentulohuolien rasittaessa ja usein kovan ympäristöpaineen alaisena ei kapinointiin riitä paljoa energiaa. Toisin olisi kasarmilla maleksiessa.

→ lopettaa, kun heitä voitaisiin verata väestösuojelijoihin, joiden olot ovat vielä kurjemmat.

PAREMPI VAIHTOEHTO ?

Sivarit itse ovat jo pitkään olleet tyytymättömiä nykyiseen palvelujärjestelmään. Se on usein hyvin kaukana laajastikaan käsitetyistä rauhantyöstä. Yhteiskunnan pyrkimyksenä on lähinnä saada ilmaista työvoimaa ja sijoittaa aseistakieltäytyjät suorittamaan armeijan korvikkeena työpalvelua - mitä kurjempaa ja turhauttavampaa, sen parempi.

Kenraali Valtasen ihannoiman ratkaisun - aseistakieltäytyjät vankilaan sovittamaan rikostaan - varjopuolena on sen kalleus. Muuten sitä kai jo oltaisiin toteuttamassa.

Siviilipalveluksen eettisillä ja moraalisisilla perusteilla on hyvin vähän tekemistä nykyisen palveluskäytännön kanssa. Sivarit itse ovat ehdottaneet järjestelmän muuttamista: ensin muutaman kuukauden peruskoulutusjakso siviilipalvelusopistossa, jossa perehdyttäisiin

rauhantytöhön liittyviin kysymyksiin. Fyysisen rasittavuuden lisäämiseksi joukossa voisi olla myös pakollista liikuntaopetusta, jottei taas pääsisi kademieli nousemaan.

Peruskoulutuksen jälkeen loput palvelusajasta suoritettaisiin valtion, kuntien ja järjestöjen palveluksessa rauhantytöhön ja rauhankasvatukseen liittyvissä tehtävissä tai esimerkiksi kehitysapujoukoissa.

Tätä eettisesti, moraalisesti, inhimillisesti, taloudellisesti... miltä tahansa kannalta järkevämpää ratkaisua ei ole haluttu toteuttaa. Miksi? Siksi, että vaikka kirkko, puolueet ja melkein armeijakin vakuuttavat olevansa yhtä ja samaa rauhanrintamaa, todella vaikuttavaa rauhantytötä ja -kasvatusta ei sitenkään haluta toteuttaa. Se koetaan uhkaksi.

Riittää kun Suomi - kuten kaikki muutkin valtiot - käy rauhanmarsilla ja vaatii kaikilta muilta ase-riisuntaa taaten sillä itselleen hyvän omantunnon. Näin kaikki jatkuu samaa vanhaa rataa...

Antti Marttinen

Maailma on paha ja elämä täynnä kaikenlaisia riskejä. Yhdessä puolustaudumme vihamielisiä vierasmaalaisia vastaan armeijalla. Mutta ulkomaalaisia voi tulla vastaan myös kadulla. Oletko varustautunut?

Ohessa amerikkalaislehden pikku puukeutumisvinkki vauhdikkaalle johtajalle, joka haluaa turvata elämäntapansa. BULLETPROOF!

BULLETPROOF

SUCCESS MEANS RISK

But there's one risk you can't afford to take.

Protect Your Lifestyle

EMGO - Bulletproof clothing for the fast-moving executive.

Call for our catalogue. Toll-free 1-800-223-5801

Available at our showroom.

EMGO U.S.A. LTD.
115 E. 57 St. • Suite 1430
New York, NY • 10022

*Protection specifications stated in warranty

SIVARILIITTO: SIVIILIPALVELUS RAUHANPALVELUKSI

Olemme hämmästyneinä tutustuneet arkkipiispa Vikströmin viimeisimpään siviilipalvelua koskevaan kannanottoon. Hämmästyksemme saattaa tosin perustua tiedotusvälineiden välittämästä uutisesta saatun puutteelliseen kuvaan. Näyttää siltä, että kehitys, joka viime vuosina on tuonut kirkon todella mukaan rauhanliikkeeseen, olisi saamassa täysin toisen suunnan.

On valitettavaa, että arkkipiispalla on ollut puutteelliset tiedot sekä siviilipalvelun nykyisestä sisällöstä että niistä mahdollisuuksista, joita sen kehittämiseen rauhantytön suuntaan sisältyy. Siviilipalvelusmiesliitto ei pidä arkkipiispan sotaministeriön kanssa yhteneväistä ehdotusta siviilipalveluksen muuttamisesta väestönsuojeluksi toteuttamiskelpoisena eikä oikeasuuntaisena.

Arkkipiispa hahmottaa väestönsuojelun lähimmäisen suojeluna kansainvälistä väkivaltaa vastaan. Hänen mielestään sitä voidaan ja tulee toteuttaa armeijassa tai siviilipalvelussa. Tämä ajattelutapa on kaukana väestönsuojelun todellisuudesta, joka on tavanomaisen sodan tai ydinsodan jälkien korjaamista.

Arkkipiispa on varmasti kanssamme samaa mieltä siitä, että kaikkein tärkeintä työtä lähimmäisen suojelemiseksi tällä hetkellä on sodan ennaltaehkäisy. Ottaen huomioon nykyaikaisen sodan luonteen, ennaltaehkäisy velvoittaa meistä jokaista muuhunkin, kuin pommisuojien kaivamiseen.

Arkkipiispan tietämys siviilipalveluksen nykyisestä sisällöstä on ehdottomasti vaillinaisen. Hän on oikeassa siinä, että vieläkin löytyy siviilipalveluslaitosten joukosta pelkkiä oleilu- ja säilytyspaikkoja. Esimerkiksi Lohjan väestönsuojelukoululla ovat siviilipalvelusmiehet jo vuosikausia kokeneet palvelunsa juuri tällaiseksi.

Valtaosa siviilipalvelusmiehistä toimii tällä hetkellä kuitenkin sosiaalitoimen piirissä auttaen konkreettisella tavalla lähimmäistään. Tyypillisiä palvelupaikkoja ovat sairaalat, huoltolat, mielisairaalat ja vammaishuoltopiirit. Välinpitämättömyys tätä työtä kohtaan voinee johtua vain virheellisestä informaatiosta.

Työ sotien syiden poistamiseksi ei ole utopiaa tai tietöntä taivalta. Rauhantutkijat ovat selvittäneet perusteellisesti rauhanpolitiikan sisältöä ja mahdollisuuksia. Kyse on vain siitä, kuka ryhtyy toimeen ja milloin. Siviilipalvelusmiesten käytölle rauhanpolitiikkaa ja rauhantytötä tukevissa tehtävissä on tarjolla konkreettisia ja heti toteuttamiskelpoisia mahdollisuuksia. Tällaisia ovat esimerkiksi kehitys-yhteistyö, kuntien nuorisotyö ja muu rauhankasvatus. Siviilipalvelusmiehille löytyy varmasti tehtäviä myös kirkon piiristä, kunhan lähdetään rauhantytön pohjalta.

Siviilipalvelusmiehiä ei saada hyväksymään valmentautumista kriiseihin, silloin kun heidän työpanostaan ei haluta käyttää kriisien ennalta ehkäisyyn. Tämän ovat selvästi osoittaneet mm. ruotsalaiset aseistakieltäytyjät, joista tuhannet ovat mieluummin valinneet mielipidevankeuden, kuin antaneet käyttää itseään sotilaiden organisoimassa kokonaismaanpuolustuksessa, johon sikäläinen siviilipalvelus on saatu kytketyksi.

Suomen Siviilipalvelusmiesliitto ry

Jouko Väänänen
puheenjohtaja

Jukka Viitanen
toiminnanjohtaja

Kiinnostaako haastava lehtityö ?

SIVARI tarvitsee päätoimittajan, joka vastaa lehden säännöllisestä ilmestymisestä ja jäsentiedotteemme kehittämistä keskustelevalle mielipidelehdelle.

Päätoimittajan tehtäviin kuuluu julkaistavan aineiston toimittaminen sekä osaksi sen kerääminen. Lisäksi hänen tehtäviinsä kuuluu lehden painoasuun saattaminen so. taitto ja puhtaaksikirjoitus (ainakaan toistaiseksi tekstejä ei ladota).

Työtä siis riittää, ja lisäksi se on tehtävä talkoohengellä vain pientä - lähinnä symbolista - palkkiota vastaan.

Jos homma kiinnostaa, ota nopeasti yhteyttä Jukka Viitaseen liiton toimistoon.

CAN YOU READ ENGLISH?

IF YES...

DID YOU KNOW THAT

SUOMEN SIVILIPALVELUSMIESLIITTO RY
Finlands Civiltjänstgörarförbund rf

is an Associate of the WAR RESISTERS' INTERNATIONAL?

Why not subscribe to the WRI's Newsletter and be linked with the work and actions of war resisters throughout the world? Conscientious Objection, total resistance to militarism, nonviolent social defence, Third World and East European peace movements.

Write for free sample.

6 issues a year for £5.00 payable to

W.R.I. 55 Dawes Street, London, SE17 1EL, Britain.

Giro Account: War Resisters International, No 58 520 4004.

- MEKÖ MUKA OLISIMME MILITARISOITUNEET ? - TUO ON KYLLÄ PELKKÄÄ PUPPUA ! - AI ETTÄKÖ MITÄ MIELTÄ NAISPAPPEUDESTA ? HÖH, MILLÄ TE LUULETTE MEIDÄN SEN SALLIVAN ??
- EIHÄN MEILLÄ OLE VIELÄ EDES MAISARHEIJAA !!

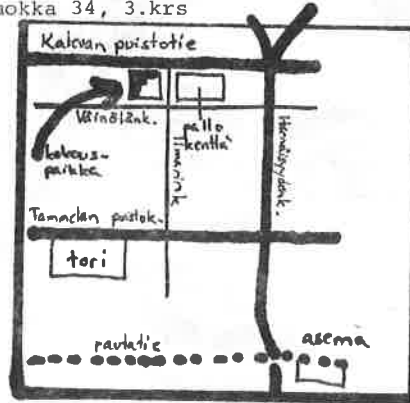
14

KOKOUSKUTSU

Nyt kaikki Tampereelle monipuoliseen liittokokoukseen !

SIVARIT TAMPEREELLA

PAIKKA: Tammelan koulu, Ilmarinkatu 17 (vanhempi rakennus),
AV-luokka 34, 3.krs

AIKA: alkaen lauantaina 19.11.83 klo 14
(hallitus kokoontuu klo 12)

Työvoimaministeriön päätöksen (6319/06/79 TVM) mukaan voidaan siviilipalvelusmiehille myöntää henkilökohtaista syylomaa (HSL) liittomme vuosikokouksiin osallistumiseksi.

Saman päätöksen mukaan kokousmatkaa varten saa myös ilmaisen litteran, joka tosin lasketaan pois normaalista 11 litteran kiintiöstä.

Jotta kokoukseen matkustaminen ei kenenkään kohdalla olisi rahasta kiinni, liitto pyrkii korvaamaan matkakulut halvimpien yleisten kulkuneuvojen taksojen mukaan.

Yöpyminen järjestetään koululla, joten makuupussi tai vastaava on syytä varata mukaan.

Mikäli haluat etukäteen tutustua kokouksessa käsiteltäviin asioihin, voit ilmoittautua liiton toimistoon (90-140 427) ja lähettämme sinulle nipun papereita.

15

19.20 MARRASKUUTA 1983

Kokouksessa käsitellään sääntömääräisten asioiden (hallituksen valinta, jäsenmaksun suuruus, ensi vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio, tilintarkastajien valinta) ohella ajankohtaiset kysymykset siviilipalvelusjärjestelmän tulevaisuudesta sekä aseistakiellettyjen oikeusturvasta. Lisäksi päätetään liiton sääntöjen 2§:n mahdollisesta muuttamisesta (ns. tarkoitussykälä) sekä keskustellaan tietenkin kaikista muista kokoukseen tulijoiden esittämistä asioista.

SÄÄNTÖJEN 2 §

Nykyisin:

Liiton tarkoituksena on

- kehittää siviilipalvelusmiesten sosiaalista asemaa ja oikeuksia ja heidän työelämään sijoittumistaan palveluksen jälkeen
- kehittää siviilipalvelustyötä normaalin työsuhdekäytännön periaatteiden pohjalta
- palveluspaikkojen saattaminen siviilipalvelusmiesten kykyihin ja koulutukseen nähden tarkoituksenmukaisiksi
- kehittää em. palveluspaikoissa jäsentensä tunnollisuutta, oma-aloitteisuutta ja vastuuntuntoa
- siviilipalvelusajan saattaminen tasavertaiseksi asevelvollisuuslaissa säädetyn yleisen palvelusajan kanssa
- väkivallattomien turvallisuusratkaisujen kartoittaminen, kehittäminen ja tunnetuksi tekeminen
- siviilipalvelukseen aikovien neuvominen

Ehdotettu muoto:

Liiton tarkoituksena on

- toimia pasifistisena rauhanjärjestönä väkivallattomuuden ja yksipuolisen aseriisunnan pohjalta sotien syiden poistamisen puolesta,
- kehittää siviilipalvelun sisältöä konkreettiseksi rauhantyöksi,
- valvoa siviilipalvelusmiesten oikeuksia ja asemaa,
- edistää siviilipalvelusmiesten alueellista yhteistoimintaa.

SIVIILIPALVELU- JÄNIKSEN VUOSI ?

Jo pari vuotta on puolustusministeriö vaatinut siviilipalvelun sisällön muuttamista kriisiajan tarpeita vastaavaksi. Se tulee saamaan tämän vaatimuksensa läpi, jos siviilipalvelusmiesten tyytyväisyys nykyiseen järjestelmään jatkuu.

Kenraali Valtanen on luonnehtinut siviilipalvelua helpommalla pääsemiseksi ja maanpuolustuksen siirtämiseksi muiden vastuulle. Arkkipiispa Vikström vertaa palvelupaikkoja oleilu- ja säilytyspaikoihin. Vaikka sivarit ovat tehneet periehdotuksia siviilipalvelun kehittämistä rauhanpalveluksi, on otettava vakavasti seuraava tosiasia: jos sivarit käytännössä tyytyvät jatkamaan palvelupaikallaan sitä normaalia arkityön rutiinia, jota muutenkin tekisivät, ei siviilipalvelu ole isännmaan puolustamista eikä edes sisällä paineita muutokseen, jolloin muutosmaanpuolustuksen suuntaan tapahtuu sotilaiden ehdoilla.

Puolustusministeriöstä on toistuvasti viestitetty, että heillä on valmiita huolellisesti laadittuja ehdotuksia siviilipalvelun kehittämiseksi. He pystyvät myös perustelemaan ehdotuksensa, vaikkeivät vielä olekaan onnistuneet saamaan poliittista tukea. Nyt arkkipiispa antaa tärkeää sivustatukea sotilaille vaatimalla näkyvästi siviilipalveluksen muuttamista väestönsuojelutyöksi. Mutta parasta sivusta tukea sotilaille antavat siviilipalvelusmiehet itse tyytymällä ylläpitämään jäniksenä matkustavan mainettaan.

Siviilipalvelusjärjestelmä ei ole olemassa, koska päättäjät ovat aikanaan havainneet tarpeelliseksi kunnioittaa oman tunnonvapautta. Se on olemassa, koska rauhanliike ja sen jäsenet ovat omilla uhrauksillaan ajaneet päättäjät aikanaan niin ahtaalle, että niiden oli pakko taipua kompromissiin vielä suurempien muutoksien pelosta. On erehdys kuvitella, että rauhanliike ei voisi kokea myös taiskuja. Ruotsissa siviilipalvelusjärjestelmä lakkasi olemasta vuonna 1978. Istuuko nyt vuosittain yli 700 pasifistia vankilassa vain, koska sivarit lintsasivat vuonna 1978 ? Jos Suomen siviilipalvelu jatkuu oleiluna ilman uskottavaa

painetta muutokseen, voi käydä, että lapsemme muistelevat siviilipalvelun päättymistä Suomessa viisi vuotta Ruotsia myöhemmin.

KESKUSTELUA

häninä osoittaa, että jotain tulee tapahtumaan ja nykyisellä menolla se jotain on sotilaiden sanelema vaihtoehto.

Tilanne, josta puhun, herättää myös siviilipalvelusmiestiliittoa koskevan kysymyksen: onko mielekästä tiedottaa aktiiv-

Siviilipalvelus on
työtä ilman hikeä

"Hyvä työntekijöitä"

"Eivät siviilipalvelusmiehet paineita ole, kyllä armeijan voi näinkin suorittaa. Me vakituiset työntekijät olemme olleet todella tyytyväisiä poisien toimintaan täällä".
 Helsingin keskuslaitoksen Sotilaslehdön osastolla vammaisten lasten ohjaajina työskentelevät Marjatta Sawkins ja Pirjo-Riitta Koskinen sanovat.

"Siviilipalveluksessa pääsee helpommin kuin armeijassa. Suurin osa vuoden palveluksesta on pelkkää vetehtimistä, telokäitä työkäsi ei kery potta vuorokauden pallosta! Ilpo Pihlajasto sanoo.
 Pihlajasto on 45:n lentomestalla työskentelevän siviilipalvelusmiehen pömo. "Useimmat siviilipalvelusmiehistämme tekivät töitä..."

iesliiton puheenjohtaja: HS 22.10.73

Työpanoksemme palveltava rauhaa

"...ovat voineet erää leimata...
 nuoria, nykyajanin siviilipalveluskaupunkikin."

Meillä näyttää olevan tällä hetkellä paljon tukea siviilipalvelun kehittämiselle mielekkäämpään ja rauhantyöhön lähemmin liittyvään suuntaan. Lainmuutoksen aikaansaaminen edellyttää kuitenkin sellaista painetta, jota poliitikot ymmärtävät. Sivareitten kaltaisen ryhmän asioita ei lainmuutoksen tasolla voi ajaa sivariliitto tai muu järjestö ellei ihmisille ole ilmiselvää, että sivarit itse henkilökohtaisesti vaativat muutosta. Meille ei anneta parempaa siviilipalvelua, koska muut esittävät sen suuntaisia ehdotuksia tai koska sivariliitto esittää vaatimuksia, vaan koska me osoitamme, että meitä ei voi hallita ellemmme me saa tässä asiassa tahtoaamme läpi. Se on tosiasia, jota on katsottava silmiin. Elleivät sivarit edes itse ole valmiit uhrauksiin palvelun kehittämisen puolesta, se ei yksinkertaisesti tule toteutumaan. Jatkuva

visesti siviilipalveluksesta henkilöille jotka ovat valmiita protestoimaan vain niin kauan, kunnes ovat päässeet onnellisesti palveluspaikalleen ? Vene täyttyy jäniksistä, jotka lopulta kaatavat koko paatin. Sen jälkeen osa aseistakieltäytyjistä jatkaa väestönsuojelussa ja osa vankilassa.

Jokainen ihminen on vastuussa omista teoistaan eikä tätä vastuuta voi siirtää toisille. Pasifistit herkästi korostavat tätä sotilaiden kohdalla, mutta se pätee myös sivareihin. Jokaisella on mahdollisuus protestoida palvelun sisällön kehittymisen puolesta ja militarisoitipyrykiämyksiä vastaan. Se, jonka kiinnostus ei tähän asti yllä, on vaarallisen lähellä niitä, joiden protestimieli ei riitä edes aseistakieltäytymiseen.

Antero Vairinen

Kirkko kutsuu aseisiin

Ei kirkko aseita siunaa, sanovat kirkonmiehet. Kuitenkin juuri nyt kirkon tiloissa kutsutaan miehiä aseisiin. Ristin alla näytetään sotilasfilmejä joka syksy.

Kristityille ei pitäisi olla kovin itsestäänselvää se, että tulitoiminta räisky noin 300:ssa Herran huoneessa vuonna 1983 jKr.

(Lyhennelmä kirjoituksesta Rauha -lehdessä 1/83)

Risti riitä

Opillisesti on mahdoton puolustella sitä tapaa, millä seurakuntatiloja on muutta mutkitta luovutettu sotilaiden kutsuntatiloiksi.

Miten samat kirkonmiehet voivat teologisesti hyväksyä asevoimain nojaavat kutsunnat, mutta eivät naispappautta tai siviilipalvelusmiehiä kirkkoon?

Ei voi löytyä mitään sellaista raamatunkohtaa, johon tämä käytäntö nojaa. Kirkossa ei liioin ole pidetty yhtäkään asiaa pohtivaa seminaaria. Ei mikään kirkollinen lehti ole tehnyt selvitystä tästä toiminnasta ja sen perusteista.

Kirkolla on kyllä tiedotuskeskussensakin, mutta edes arkkkipiispa ei tiennyt, mihin kirkon tiloja tässä valtakunnassa käytetään. Asia on hoidettu hiljaa miesten kesken, itsestäänselvyytenä.

Tässä suhteessa kirkko muistuttaa suljettua yhteisöä. Tieto ei kulje. Päätöksistä ei ole käyty periaatekeskustelua. Kirkko on armeijan näköinen — tiukan autoritaarinen ja miehinen. Johtajat ja perinne puhuvat; pulinat pois. Naisesta kirkonmiesten kyllä sopii kiistellä.

Kirkkoherrat voivat puolustella kutsuntoja ainoastaan käytännön syillä. Muissa asioissa, kuten naispappouden tai siviilipalveluksen kirkkoon, tämä perustelu on kirottu. Silloin vedotaan yksin oppiin.

Sotilaallinen tilaus

Sekä kirkon että armeijan puolella kutsuntoja kirkossa on puolusteltu sillä, että ne sujuvat niin vaivattomasti. Mitähän vaivaa siviileistä olisi kirkossa, kun heitä on taas paljon vastustettu?

Puolustelu ei ole pätevä eikä aina edes totuudenmukainen. Tänä syksynä mm. Laukaan seurakuntatiloilla kutsunnat ajoivat suuren seurakuntaviikon päälle. Tilanpuutteen vuoksi kutsunnat vedettiin läpi kirkon henkilökunnan virkatiloissa.

Jotta kutsuntoja ei olisi häiritetty, jouduttiin mm. seurakunnan tiedottajan puhelin poistamaan käytöstä kahdeksi päiväksi. Näin esim. julkinen sana ei saanut yhteyttä seurakunnan tiedottajaan, vaikka menossa oli kirkon päätapahtuma. Armeija vaiensi Laukaan seurakunnan viestinnän.

Käytännön syillä perustelu muodostaa armeijalle ihanteellisen sotilaallisen tilauksen. Sen kannalta on hyvin luonnollista, että pääesikunta haluaa aina pyrkiä kirkkoon pitämään kutsuntoja. Tämä on loistavin keksintö, minkä sotilastoiminta koskaan voisi synnyttää.

Tietoa piilosta

Vaikka kutsunnat kirkossa eivät muodostaisi mitään välittömästi näkyvää ongelmaa, ne asenteiden piilovaikutustasolla toimivat aina kirkon sanomaa vastaan. Kutsunnat ovat sotimisen henkistä läsnäoloa kirkossa, mikä tunnetajunnan alueella sitoo ja estää kirkon rauhan-työtä.

Näin henkisellä alueella kutsunnat aina katkovat kirkon omaa viestintää. Niiden pappien, jotka avaat kutsunnoille kirkon tilat, on niitä luonnollisesti puolustettava. Näin armeijan sotilas-tapahtuma sitoo heidän ajatteluaan ja toimintaansa. Voisivatko upseerit paremmin kumota kirkon tappamiskielto ja väkivallattoman rauhan ihanteen?

Kyseessä on eräs maallisen ja hengellisen vallankäytön epäpyhä

avoliitto, joka yhtenä kristillisen rauhantien askeleena olisi kumottava. Juuri tätä arkkkipiispa kesällä ehdotti.

Opetuksen esimerkki

Monissa maissa ydinaseet ovat osa valtion maanpuolustusta. Olisiko näiden maiden kirkkojen otettava oppia meiltä, ja avattava ovensa ydinaseoiminnalle?

Moraalin alalla kutsunnat kirkossa sitovat pappien uskottavuutta. Kuinka meillä kirkkona voi olla mitään sanottavaa asevarusteluun ja ydinaseiden levitykseen, kun omasa piirissä tuemme aseitoimintaa? Pahempaa kaksinaamaisuutta on vaikea kuvitella. Katkera se on siksi, että juuri kirkon tulisi olla oikeamielisyyden tiennäyttäjänä.

Kaikkein vaikeinta kirkolle on kutsuntojen tiedotustoiminta. Sotilasfilmit tulivat 70-luvulla lääkärinarkastusten tilalle kutsuntoihin. Kuinka kirkko voi edellyttää mitään siveellistä ja moraalista toimintaa jäseniltään, kun se omien rakenteittensa kätkössä sallii sotafilmiin näytökset?

Katselin, kuinka konekiväärituli harkaa ihmishahmoja maahan, kuinka kranaatti lentää ja singot ovat tulitoiminnassa. Kyseessä oli mallittainen sotilasfilmi, ei videovälikalua. Kun tätä näytetään ristin juurella kirkossa, se saattaa monesta tuntua tunnettuja rienauksia pahemmalta jumalanpalkalta.

Armeijan kannattaa siis tunkeutua kirkkoon, mutta kirkon ei kannata uskoa armeijan selityksiä tilanpuutteista. Sitä ei edes laki edellytä. Maaseudulla kutsuntaryhmät ovat pieniä. Ne, jotka mahtuvat Laukaan seurakunnan virkahuoneisiin, mahtuvat yhtä hyvin koulujen voimistelusaloihin, maamiessseuran tai vapaa-palokunnan tai nuorisoseuran tai työväenopiston tiloihin. Tai elokuvateattereihin. Itse olen ollut kutsunnoissa Muuramen kunnan valtuuston kokouksissa. Eikö näitä tiloja ole joka kunnassa? Kyllä on, mutta niiden avulla armeija ei voi panna siteitä toisten rauhantyyliä.

SAKARI SARKIMAA

Naisten rauhankalenteri 1984

Jo perinteiseksi muodostunut NAISTEN RAUHANKALENTERI ilmestyy myös vuodeksi 1984. Kalenterin koko on 15 x 21 cm ja sisältää runsaasti kirjoituksia, runoja ja piirroksia läheistä asioista. Kalenterin toimitusmaksu on 30 mk. Maksamalla kalenterin hintaan 30 mk. Sadankomitean sen ilmeistyttyä suoraan kotiin. Muista merkittävä maksukultin nimesi ja osoitteesi.

Tilaa Naisten Rauhankalenteri 1984 itsellesi tai vaikkapa lahjaksi ystäväillesi. Tuot samalla rauhan-työtä.

KIRJA-UUTUUKSIA

Ydinaseeton Eurooppa (Aseidenriisuntavikot 18), Alva Myrdal, suom. Auli Viikari, Suomen Rauhaliitto (1982), 49 s. ovr. 20 mk, jäsenhinta 15 mk. Nobelin rauhanpalkinnon saaneen kirjoittajan ainoa suomeksi ilmestynyt teos, jonka Ruotsissa painatti maan ulkopoliittinen instituutti ja Englannissa kuuluisa CND (Campaign for Nuclear Disarmament-liike)

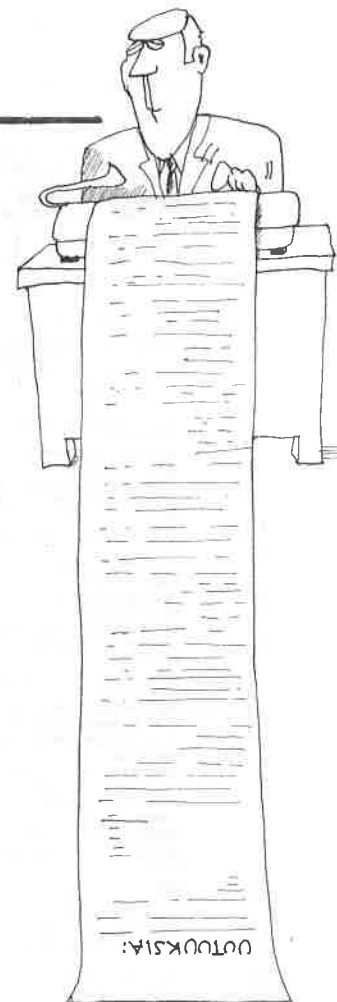
Vapauden vaatimus, (Aseidenriisuntavikot 19), Sean MacBride, suom. Harri Koskinen, Suomen Rauhaliitto (1983), 67 s. ovr. 40 mk, jäsenhinta 20 mk. Nobelin rauhanpalkinnon saajan ja Amnesty Internationalin perustajan mielenkiintoinen teos järjestön kehityksessä. Kirjassa käsitellään myös muita kirjoittajan lähi vuosikymmeninä kokemaa kansainvälisiä tapahtumia sekä kirjoittajan mielipiteitä rauhanasteesta.

Ydinaseiden jäädytys, (Aseidenriisuntavikot 20), Randall Forsberg, suom. Harri Koskinen, Suomen Rauhaliitto (1983), 33 s. ovr. 15 mk, jäsenhinta 10 mk. USAn lunnettu Freetzeiliseen käynnistäjä Randall Forsberg kertoo liikkeen keskeisimmistä aloitteista, ydinaseiden jäädyttämisestä. Freetzellä on äärimmäisen tärkeä osa USAn rauhankliikissä ja USAn politiikassa. Sitä tukee kansan enemmistö.

Morgonsamlingar för fred, Monica von Bonsdorff, Birgitta Boucht, Brita Holmqvist (red), Finlands Fredsförbund (1982), 95 s. ovr. 40 mk, jäsenhinta 30 mk. En bok med korta inlägg skrivna av många olika människor i frågor som berör fred och freden som livsstil. Alla skribenter har själva valt sitt ämne och bemedlar sig om att få ned det viktiga och bästa de när att ge sina läsare. Boken är bra att utnyttja för skolbruk eller som lätt läsning för ideer och uppslag.

Children and War, Marianne Kahnert, David Pitt, Ilkka Taipale (toim.), Suomen Rauhaliitto (1983), 275 s. ovr. 100 mk, jäsenhinta 50 mk. Maailman ihtavien tultojden ja asian-tuntijoiden artikkeleita lapsista ja sodasta, niin sodan uhrina II maailmansodassa, parhaillaan käytävissä sodissa ja ydinuhkan alla, lasten omista näkemyksistä lasten militarisointiin. Perustaa alan kirjallisuuslehti. ILMESTYY SUOMEKSI TAMMIKUUSSA 1984.

Tavallisen ihmisen turvallisuus, Suomen Rauhaliiton työryhmä, Suomen Rauhaliitto (1983), 67 s. HINNATTOMAT ovr. 30 mk, jäsenhinta 20 mk. Käsittelee katujen turvallisuutta, väkivaltakollisuutta sekä ihmisten väliseellisen valvonnan tuomia pulmia — sukiloirat ja ovisilmät lisääntyvät, koettu turvallisuuden uhka ehkä suurenee, vaikka todellinen uhka ei sitä tekisikään.

Rauhapolitiikka, Göran von Bonsdorff, suom. Jaakko Ellisäari, Rauhankirjallisuuden edistämisseura ry, n. 80 s. ovr. 50 mk, jäsenhinta 30 mk. Terävä erittely rauhapolitiikan ja perinteisen turvallisuus- ja ulkopoliittikan eroista. Tekijä vaatii siirtymään globaaliiseen, yhteisen turvallisuuden ajatteluun kansallisen turvallisuuden sijaan. Selkeä ja valaiseva perusteos, joka sopii hyvin myös opintopöytäkirjoille. Rauhapolitiikan lähtökoksia. ILMESTYY MARRASKUUSSA 1983.

SIVARILIITTOSSA MYYTÄVÄNÄ SEURAAVIA TUOTTEITA

Osote: Sähköttäjänkatu 6
00520 Helsinki 52 puh. 140 427

KIRJAT:

- Tavallisen ihmisen turvallisuus (Rauhanliiton työryhmän raportti) 20,-
- Kamputsea — Kananmurhan vuosikirja (toim. Kimmo Kujunen) 60,-
- Sodan ja rauhan psykologiset kysymykset (Psykologien rauhantoimikunta) 15,-
- Rauhanliike ja Suomen ulkopolitiikka (Pertti Joensuu) 15,-
- Kylmän sodan tuolla puolen, E.P. Thompsonin tekstejä (toim. Carl-Erik Skarp) 20,-
- Västöstönsuvelu — humanitarismin val aelustaa sodalle (Jouko Väänänen) 10,-
- Gandhi — kirjoituksia (toim. Seelmaa & Villanen) 30,-
- Klittomaden testamentti, sodan ja rauhan tekstejä (julk. MSL ja NKL) 40,-
- Rauhan lapset (Vappu Taipale) 40,-
- Ympäristö ja sota (Tammilehto) 8,-
- Sota sotaa vastaan (Sinerov-Lodenius) 3,-
- Tavanomaiset aseet, käyttö ja vaikutukset ihmillestä näkökulmasta 5,-
- Militarismin ja antimilitarismia (Lebknecht) 20,-
- Miltä voimme tehdä mielipiteitä rauhankasvatuksesta 15,-
- Miltä voimme tehdä, säännöksiä 15,-
- Namibia (Kiljunen-Inness) 5,-
- Neuvostoliitto ja Kiina (Toim. Ilkka Taipale) 15,-
- Unkolan pamfletti 10,-
- Siviilipalvelus — myönteinen vaihtoehto — siviilipalveluksen käsikirja 30,-
- END — ydinaseeton Eurooppa (toim. Bök & Lehto) 30,-
- Varustautuminen ja aseidenriisunta ydinakkaudella (SIPRI) 10,-
- Sota, ihmisyyden vaatimukset ja kansainvälinen oikeus 20,-
- Valkoinen kirja (Hario-Joensuu) 20,-
- Vaihtoehtoinen tuotanto (Dahlgren-Sjödin) 20,-
- Atomisota vai rauha — maailma Albert Einsteinin silmin (toim. Isaksson) 20,-
- Sotatarviketuotannon vaihtoehdot (Bergman-Hario) 20,-

- Asekauppa ja kehitys (Vesa) 20,-
- Raportti tavallista aseista (SIPRI) 10,-
- Suomalaisen rauhanliikkeen juuria (Kalemaa) 20,-
- Kuka hyötyy meristä (Aalto-Väyrynen) 28,-
- Lääkärit ja ydinsota 10,-
- Morgonsamlingar för fred 30,-
- Vad är fredspolitik? (Göran von Bonsdorff) 30,-
- Ydinvaara (Helen Caldwell) 20,-
- Rauhanlauluja, laulukirja nuorteen (toim. Merja Hurri) 50,-
- Kymmenen myyttiä maailman näistä (Lappé-Collins) 15,-

ASEIDENRIISUNTAIVIHKOT

1. YK ja aseidenriisunta (Unto Vesa)
2. Ydinaseiden leviämisen torjuminen — ydinsuoksupimuksen vahvistaminen (Kari Möttölä)
3. Neutronipommi (Sundman)
4. Maailman aseistautuminen (SIPRI)
5. Sodan oikeussäännöt (Alian Rosas)
6. Euroopan asevoimien supistaminen (Jorma K. Miettinen)
7. Ristelyohjus (Raimo Väyrynen)
8. Voimakeinoista pidättäytymisen (Osro Apunan)
9. Ydinaseettomat vyöhykkeet (Keijo Korhonen)
10. Kemiallinen ase ja sen kieltäminen (Louna Piriä)
11. Vihoituskuvat (Reijo Lindroos)
12. Deterrrenssi (Pekka Sihvonen)
13. Aseita vai aseidenriisuntaa (SIPRI)
14. MX-superohjus (Pertti Joensuu)
15. Maailma aseistautuu 1980 (SIPRI)
16. Ydinsota Euroopassa
17. Atomipommituksen pitkäaikaiset vaikutukset

**10 markkaa
koko
nippu !**

Myös alueyhdistykset myyvät muutamia näistä tuotteista. Ota yhteyttä ja tilaa postiennakolla ! Tilattaessa isompia eriä myyntiin on laskutus jälkikäteen. Rasti ruutuun ja sivu kuoreen:

nimi

osoite

JULISTEET

- Aseeton maailma — Suomi voi aloittaa juliste, koko 60 x 42 cm 10,-
- Tuulen viemää - juliste, koko 60 x 42 cm 15,-
- John Lennon - juliste (teksti Give peace a chance) 15,-
- "Mies tappaa — nainen synnyttää" nelivärjuliste, koko 70 x 95 cm 15,-
- Solidarisuusjulisteet, 4 erilaista 20/kpl
- koko sarja 70,-

RINTAMERKIT

- Rauhanmerkki, neula läpimitta 14 mm 5,-
- Rauhanmerkki, nappi läpimitta 25 mm 3,-
- Aseeton maailma — Suomi voi aloittaa nappi, läpimitta 37 mm 5,-
- Katkelstu kivääri hakaklennitys 7,-

POSTIKORTIT

- Peace on earth, 1-osainen 2,-
- " " 2-osainen 3,-
- Hiroshiman Kirsiikka-kortti 1-osainen 2,-
- " " 2-osainen 3,-
- Lääkärien sosiaalinen vastuukortti (siteisin kääritty maapallo) 2-osainen 3,-
- Children and war-symposium-kortti (Henrik Tikkanen piirros) 2,-
- Sadankomitean postikorttisarja (5 kpl nelivärrikorttia) 10,-

MUUTA

- Kirjeensulkijamerkit (arkissa 50 merkkiä) 5,-
- College-palita, rinnassa rauhanmerkki, Koot: S, M, L ja XL Värit: jumiansininen ja punainen sekä luonnonvalkoinen (vain S-kokossa) Kaula-aukko: pyöreä ja V-aukko Hinta 60,-
- Survival-suka 10,-
- Siviilipalvelutarra 1,-
- Siviilialue, sotilailta pääsy kielletty tarra 1,-
- Helsingin Sadankomitean tarrat, 5 eril. 1,-/kpl
- Peace-kassi 20,-

TYÖTTÖMÄT SIVARIIN ?

Yhtenä nuorten työllistämistoimenpiteenä (lue: pois kortistosta) on julkisuudessaakin väläytetty asevelvollisuusajan pidentämistä. Jo nyt asepalvelua pidemmän siviilipalvelun asemasta ei sen sijaan ole julkisuudessa näkynyt tietoja.

Miten on, työvoimaministeri Urpo Leppänen, onko siviilipalveluun pääsyn helpottaminen noussut esiin nuorten työllistämistoimenpiteenä?

- Työvoimaministeriö pyrkii sijoittamaan siviilipalveluun hyväksytyt mahdollisimman nopeasti palvelupaikkoihin. Se, millä perusteella siviilipalveluun pääsee, ei kuulu työvoimaministeriölle. Työllistämistoimenpiteistä keskusteltaessa ei siviilipalvelukysymys ole noussut esille. Keskustelua on tietysti joutunut käymään siviilipalvelusmiesten edustajien ja viranomaisten kanssa. Siviilipalvelukseen sijoittamisessa on ollut ongelmia, koska valtion laitokset eivät aina ole kovin halukkaita ottamaan siviilipalvelumiehiä.

- Koko ajan tehostamme palvelupaikkojen etsimistä, koska se lain mukaan meidän tehtävämme on. Pyrimme siihen, ettei tarvitse odottaa tarpeettoman kauan.

- Henkilökohtaisesti kannatan ajatusta, että voitaisiin harkita eräänlaista kehitysmaapalvelua. Jos yleensä kiinnostaa ihmisiä...

(Lippu 6/83)

**RAUHA
TULEE!
OLETKO
VALMIS?**

Helsingin Siviilipalveluseuran ensimmäinen lehti — Rauha on juuri ilmestynyt. Kun maksat 5 mk seuran PS-tiille 317392-1, saat lehden paluupostissa. 10 mk:lla olet jäsen ensi vuoden loppuun ja saat kaikki postin kyselemättä kotiin. Lisätietoja Aulikselta puh. 90-419416.

**MUUT
LÄPYKÄT**

**SIVARIKESKUSTELUSTA
OIKEAT JOHTOPÄÄTÖKSET**

Kesän kuuma puheenaihe oli iiviilipalvelu. YK-suurlähettiläämme Keijo Korhosen primitiivisestä purkauksesta syntyi kohiseva koski, joka veti siviilipalvelusta puolustamaan myös monia organisaatioiden ja organisoitun keskustelun ulkopuolella olevia kansalaisia. Tämän siviilipalveluksen ystävät voivat kuitata voitokseen samoin kuin eräiltä intellektuelleiltakin saamansa tuen.

Asia koskettaa tietysti myös varusmiestä. Onhan kysymys lain turvaamasta vaihtoehdosta tavanomaiselle asevelvollisuuden suorittamiselle. Varusmiesten kannalta käyty keskustelu jäi kuitenkin torsoksi. Siinä ei paneuduttu pohtimaan niitä varusmieskoulutuksen puutteita ja heikkouksia, jotka saattavat joissakin tapauksissa kiihdyttää hakeutumista "järkevämpään" siviilipalveluun.

Päinvastoin, näkemykset kahden palvelusmuodon tasavertaisuuden saavuttamiseksi lähtivät lähinnä siviilipalveluksen "koventamisesta" sen sijaan, että olisi puhuttu varusmiesten palveluolojen kohentamisesta.

Varusmiesten kannalta on ensi sijassa tärkeintä pyrkiä tasavertaisuuteen korjaamalla heidän omaa taloudellista ja oikeudellista asemaansa.

(Varusmies-lehti)

Civiltjänstgörarnas förbundsmöte ordnas 19-20/11 1983 i Tammerfors. Förutom stadgade ärenden en massa intressanta diskussioner. Se närmare annanstädes i SIVARI.

Dagens diskussion

Diskussionen gäller nu ärkebiskop Vikström och gen Valtanens yttringar. I förbundets officiella ställningstagande sägs bl.a följande:

Ärkebiskopens förslag går inte att genomföra, dessutom är utvecklingsriktningen fel. Det Vikström menar med befolkningsskydd motsvarar inte dagens verklighet. Han vet inte tillräckligt väl vad civiltjänst är; felaktig information och likgiltighet kan vara orsaken. Avlägsnandet av krigens orsaker är inte utopi; en metod är en väl utvecklad civiltjänst.

Antti Marttinen analyserar samma problem men ur litet annan vinkel. Baserat på HS:s intervju med ärkebiskopen tolkar Antti det verkliga "budskapet" han förmedlar. Klipp: Man kan glömma moralen och samvetet så länge man lyder order! Värnplikt är en universell självklarhet! Vapen är vårt viktigaste skydd! Livet är ren maktpolitik! Om ert samvete inte tillåter er skjuta, så bär åtminstone grannens bössa! Civiltjänst får inte vara enbart förvaring! (oho!) Humanitär verksamhet hinner man med senare! Jag tar inte emot c.tjänstgörare i kyrkans tjänst! Inget fel på krig om man följer regler! Fredsarbete är bara prat, vapen löser problemen!

Antti M. belyser också kallt pragmatiskt vad Vikströms och Valtanens förslag skulle innebära. Antagligen skulle de redan nu tränga fångelserna få en hop till att sköta om. I armen skulle militären tvingas ta vara på flera "skolkare". Antalet totalbefriade skulle stiga. I de nybildade befolkningsskyddskasernerna skulle revoltstämningar florerar. Såväl "skolning" som fritid skulle domineras av hård disciplin och stränga straff. Slutresultat: mindre nytta av dessa "skyddare" än av någon som skolats i fredsfostran, kommunerna och staten miste nyttig arbetskraft och även annars skulle kostnaderna stiga. Det här bara för hämndens skull. Alternativ: ett par månaders c.tjänstskolning i fredsfostran o.d. varefter resten av tiden skulle vara arbete på det här området.

A Vairinen kommer med sund självkritik! Vi c.tjänstgörare borde själva vara villiga att arbeta för utvecklandet av tjänsten. De flesta hänger med tills de fått sin tjänsteplats, därefter åker de snål-skjuts. Om det går som i Sverige får vi också skylla oss själva.

KAMPEN GÅR VIDARE! VI LEVER, VI GER INTE UPP!

SIVIILIPALVELUSMIESLIITON ALUEYHDISTYKSET JA YHTEYSHENKILÖT CIVILTJÄNSTGÖRARFÖRBUNDETS LOKALAVDELNINGAR & KONTAKTIMÄN

HELSINKI: Aulis Lehto, Helsingin Siviilipalvelusseura, Mannerheimintie 100 A, Helsinki 25, p. 90-419 416
Ilpo Helén, co.HYSI, Mannerheimintie 5 A 2 krs., Helsinki 10, p.90-653 839

HÄMEENLINNA: Harri Laine, Käänteenaro 10, 13130 Hämeenlinna 13, p.917-63 616, t.90-170 077

IISALMI: Esa Rönkä, Tuuliharju, 74 210 Valkeiskylä, p.977-86724

JYVÄSKYLÄ: Keijo Luoto, JYSSI, Kansakoulukatu 7 A 4, 40100 Jyväskylä 10, p.941-218 895, t.941-17421

Jyväskylässä lisäksi päivystys keskiviikkoisin p.941-15 237 klo 18.30-20.00

KAJAANI (Kainuu): Juha Tiikkainen, Viertotie 6887 150 Kajaani 15, p. 986-24 866, t.986-473 175

KEMI-TORNIO: Jari Perkkiö, Keroputaan sairaala, 95410 Kiviranta

KESKI-UUSIMAA: Ilkka Lappi, co.KUSI, Sosiaalisairaala, Haarakajoki, 04480 Järvenpää, p.90-29 151

KOKKOLA: Markku Kuusikko, Kokkolan terveystasema, Mariankatu 21 B C 20, Kokkola 20, p. 968-19 222

KOUVOLA: Tapio Väyrynen, Valkealan sairaala, Rakennus 2 A, 45 360 Autio, p. 951-850 081

KUOPIO: Kai Penttilä, Savon Sivarit, Hiihtäjätie 8 B 17, 70200 Kuopio 20, p. 971-228 348

LAHTI: Vesa Valenius, Metsärinteenkatu 9 O 109, 15 210 Lahti 21, p. 918-332388

LOHJA: Esko Sutela, Valtion väestönsuojelukoulu, spm-os., 08100 Lohja 10, p. 912-24 531

LAPPEENRANTA-IMATRA: Timo Sinkkonen, 55 330 Tiurunniemi, p.954-28 166

MIKKELI: Petri Puhakka, Porrassalmenkatu 34 A 5, 50100 Mikkeli 10, p. 955-14191/128

OULU: Esko Holopainen, co.Yrjänä, Perttulantie 7, 91 500 Muhos

OULUNSALO: Jouko Hiltunen, Lentokenttä, 90 460 Oulunsalo, p.981-481 222

PARAINEN-PARGAS: Martin Rosenstedt, Kärkulla 11, 21 610 Kirjala, p. 921-748 722/123

PIETARSAARI: Sture Sunabacka, Pietarinpuistikko 5 B, 68600 Pietarsaari, p. 967-16 201

RAAHE: Ari Kultanen, Raahen aluesairaala 3 C 30, 92100 Raahel 10, p. 982-31 411/130 (klo 8-16)

ROVANIEMI: Esa Kantola, Louhikkotie 16B14, 96500 Rovaniemi 10, pt.991-299 587

SATAKUNTA: Simo Saarijärvi, Harjavallan sairaala, Asuntola/sp-miehet, 29 200 Harjavalta, p.939-742 600

SAVONLINNA: Paavo Putus, Kuninkaankartanonkatu 4 B 3, 57100 Savonlinna 10, p. 957-13 006

SUOLAHTI: Juha Pessala, Suojarinteen keskuslaitos, 44 200 Suolahti, p. 945-42 941/28

TAMPERE: Jussi Tuomaa, Tampereen yliopisto, Sosiologian laitos, Pl 607, 33 100 Tampere 10, p.931-156 075 tai 931-156 957

TURKU: Mika Pirilä, Yo-talo A 306, 20 500 Turku 50
Bengt Östling, Universitetsgatan 11 B 26, 20110 Åbo 11, tel. 921- 334 300 (tj), 921-511 853 (hem)

VAAASA: Jari Haaparanta, Vaasan keskussairaala, Hietalahdenkatu 2-4, 65130 Vaasa 13, p.961-231 111/1681

JOUKKOJULKAISU

Pydetään
palauttamaan,
ellei vastaan-
ottajaa
tavoiteta.

Siviilipalvelu -vuoden hyvä työ

SIVARI

Poliittisiin puolueisiin ja uskonnollisiin katsomuksiin
sitoutumaton Suomen Siviilipalvelusmiesliiton jäsenlehti

SIVARI ilmestyy 6 kertaa vuodessa.

Kirjoitukset seuraavaan SIVARIIN kuukauden kuluessa.

Julkaisija ja kustantaja:
Suomen Siviilipalvelusmiesliitto,
Sähköttäjänkatu 6,
00520 HELSINKI 52,
puh. 90-140 427

Postisiirto 750 54-1

ISSN 0780-1696

Paino: Nuorten
työkoti, Helsinki 1983

Suomen Rauhanliitto - YK -yhdistyksen jäsenjärjestö,
75 vuotta rauhantyötä ja 50 vuotta siviilipalvelusta Suomessa.